

כולל "פורת יוסף"
ע"ש ר' יוסף בן ר' סעדיה חידד ז"ל
רח' זבולון 37 גדרה

זמני השבת
לפי אופק אשדוד
בניסת השבת; דמ:19
יציאת השבת; דמ:22

עלון מס' 215
כ"ג אב התשע"ב
עקב

"מחודדין בפיר"...

שיהיו דברי תורה

"כָּל הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אֶנְכִי מִצְוֶה הַיּוֹם תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת"

עלינו להתרגל לכך, שישנה משמעות עצומה לכל מעשה הכי קטן שאנו עושים, ושום דבר לא נאבד בין לטוב ובין למוטב.

סיפר לי אחד שדיבר עם מישהו שעובד בכור האטומי בדימונה, הוא שאל אותו: "כמה שנים אתה עובד שם?" ענה לו: "שבע עשרה שנה". שאל אותו: "אומרים שלישראל יש פצצת אטום, שמעת משהו על זה?" ענה לו: "תאמין לי, במשך שבע עשרה שנה שאני עובד, לא רק שאני לא יודע אם יש פצצה או לו, אין לי מושג אפילו במה אני עובד! אני יושב בתוך חדרון שיש בו חלון, מכניסים לי כלי עם פתק הוראות: 'שפשף כאן, עשה כך, עשה כך וכדומה, ומסור לחלון הבא'. אין לי מושג אם זה בשביל שולחן, עבור מערכת של מנהל המפעל, או עבור פצצת אטום." כך במשך שבע עשרה שנה.
שאל אותו: "איך אתה יכול לסבול את השיעמום?" ענה לו: "עצם הסודיות, זה שאני חי בכזו סודיות, ולא רק זה, יש כאן קנסות - מי שאינו פועל בדיוק לפי ההוראות נקנס בקנסות גבוהים, עד כדי בית-סוהר. פה לא משחקים..

עצם הסודיות והדייקנות, זה שאני מקבל חלק ואומרים לי: 'תעבוד עליו כך בדיוק, ואם לא - דע לך שגרמת אסון' - זה מה שנותן לי חשק ומוטיבציה לעבוד, וכך אני עובד ולא מאבד את החשק כבר שבע עשרה שנה".
זה בדיוק התפקיד שלנו בעולם הזה. אומרים לך: קח לולב ותנענע... אבל דע לך, אם לא תמלא בדיוק את ההוראות, יש קנסות!
מגיע ליל פסח ושוב אנו מקבלים "הוראות": שב על צד שמאל ותאכל כזית מצה... ודע לך, אם לא אכלת זאת בכדי אכילת פרס - הרסת עולמות!
אין לנו שום מושג מה אנחנו עושים, מה אנחנו בונים - רק זאת אנו יודעים: אנו עובדים בתוך מערכת גדולה, וכל סטייה מההוראות שניתנו לנו פוגעת בכל המערכת כולה!

~ מתוך תפארת שמשון ~

"ורם לבבך ושכוחות את ה' א-להך"
גאוות אדם תשפילנו (משלי)
גאווה כאשר היא נכתבת באותיות ללאות כלומר: גילגל, אלף, וי, הי - סופן של תיבות אלו הוא: ל, פ, ו, י כלומר יופל ... ואכן בסופה של גאווה לגיעה נפולה.. ~ ולתוק האור ~

"והיה עקב"
עקב' ראשי תיבות: קבעת עתים בתורה. בסוף ישאלו את כולם: האם קבענו עתים? ולא נענה... ובחרת בחיים

"למען ענותך ולמען נסותך להיטיבך באזוריתך"
כל עינני המדבר, הטורח הגדול שהיה לישראל בו, לא היה אלא להביאם לניסיון, כדי להרגיל טבעם במידת הבטחון, ולהכניס בלבם אמונת ה' יתברך.. וכמו אז גם עתה.. רבנו בחיי

"ללכת בדרכיו וליראה אותו" (תנ)

מה הוא גומל חסדים אף אתה גומל חסדים, כלומר: מחובתו של אדם לנהוג כלפי זולתו, כפי שהקב"ה נוהג עם בניו, בחסד וברחמים.

יהודי נכה נסע באוטובוס והבחין באישה המחזיקה סלים כבדים ומתקשה לעלות. נהג האוטובוס היה קצר רוח וגער בה שתעלה כבר. פנה היהודי אל הנהג ואמר לו: "מדוע אתה צועק עליה? אולי תרד ותושיט לה יד לעזרה? האם יודע אתה שיד' ועוד יד' מצטרפות ל'ידיד', השווה בגימטריה ל'כח'? האם הנך יכול לשער כמה כוח יהיה בעם ישראל אם כל אחד ואחד יתן יד אחד לשני?" הנהג שמע וקם לעזרה.

חודשיים מאוחר יותר נסע שוב היהודי עם אותו נהג, הפעם - הוא זה שהיה זקוק לעזרה לעליה לאוטובוס, והנהג קם באדיבותו לעזור לו. כשהודה לו נרגשות אמר הנהג: "באמת לא תמיד הייתי כך, אבל לפני כמה חדשים אמר לי יהודי שיד ועוד יד היא ידיד, וידיד פירושו כח. לא האמנתי לו והלכתי לשאול על זה בבית הכנסת, ומאז שאמר לי שהענין נכון - אני משתדל לעשות זאת". כך ארע, שאותה הושטת יד' שהושיט חדשיים לפני כן לאישה המתקשה, הושטה אליו בחזרה כעת, והעניקה לו את הכוח, שהוא נזקק לו.

מתוך 'ומתוק האור'

“ועתה ישראל בזה ה' שואל מעימך”

כל מלח פשוט באוניה יודע: שבכל הפלגה, לפני שלומדים איך לתפעל את האוניה, יש לדעת תחילה מהו היעד.. הן אמת, שאוניה שבורה לא תצליח להגיע אל היעד, ולכן יש צורך לתפעל אותה. אבל מה תועיל אוניה שלימה וטובה ומתופעלת היטב, אם היא אינה מגיעה אל היעד המבוקש?! ודאי שאפשר לוותר מראש על הפלגה כזאת, כשאין יעד וכיוון!

ולכן היהודי - לפני שהוא דואג 'מה יהיה עם הפרנסה' ו'מה עם הבריאות' וכו', הוא קודם כל שואל את עצמו 'לאן מובילים אותי החיים שלי'. כי מה טעם להסתובב במעגל חוזר של: 'לעבוד כדי להתפרנס', ו'להתפרנס כדי שיהיה מה לאכול', ו'לאכול כדי שיהיה כח להמשיך לחיות, ולחיות בשביל שנוכל לפרנס את הילדים, בשביל שהם יגדלו ויחיו, בשביל מה?... נו, טוב... לא משנה. ומרוב בליוויים, החיים כבר מתבלים, וחולפים בלי טיפת משמעות.

היהודי אינו מוכן לחיות בתוך מחול מטורף ומבולבל שכזה. הוא דואג לכך שחיייו יהיו מְנַחִים על פי מסלול נכון, אל תכלית ברורה, אמיתית ונצחית.

מתוך 'מצוות הארץ בהלכה ובאגדה'

“שׁוֹיֵתִי ה' לְנִגְדֵי תַמִּיד” הוא כָּלֵל גְּדוֹל בְּתוֹרָה וּבְמַעֲלוֹת הַצְּדִיקִים אֲשֶׁר הוֹלְכִים לְפָנֵי הָאֱלֹקִים, כִּי אֵין יְשִׁיבֵת הָאָדָם וְתִנוּעוֹתָיו וְעִסְקָיו וְהוּא לְבָדוּ בְּכִיתוֹ כִּישִׁיכְתוֹ וְתִנוּעוֹתָיו וְעִסְקָיו וְהוּא לְפָנֵי מֶלֶךְ גְּדוֹל, וְלֹא דְבוּרָו וְהִרְחַבְתָּ פִּי כִרְצוֹנִי וְהוּא עִם אֲנָשֵׁי בֵיתוֹ וְקִרְבָּיו כְּדְבוּרָו בְּמוֹשֵׁב הַמֶּלֶךְ. כֹּל שֶׁכֵּן כְּשִׁישִׁים הָאָדָם אֵל לְבוֹ שֶׁהַמֶּלֶךְ הַגְּדוֹל הַקָּבִ"ה אֲשֶׁר מְלֹא כֹל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ עוֹמֵד עָלָיו וְרוֹאֶה בְּמַעֲשָׁיו, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמָר: “אִם יִסְתֵּר אִישׁ בְּמַסְתְּרִים וְאֲנִי לֹא אֶרְאֶנּוּ נְאֻם ה'”. מִיָּד יִגִּיעַ אֵלָיו הִירְאָה וְהִהַכְנָעָה בַּפֶּחַד ה' וְתִבְרַךְ וּבוֹשֶׁתוּ מִקְּנוֹ תַמִּיד.

הַרְמֵ"א

“אל יתהלל זוכם בזוכמתו ואל יתהלל הגבור בגבורתו אל יתהלל עשיר בעשרו, כי אם בזאת יתהלל המתהלל השכל

וידוע אותי”

(ירמיה ט, כב)

כמו שאין לשור להתגאות בכוחו הרב על העוף החלש, וכן אין לעוף להתגאות במעופו לגבהים על השור הכבד, כן אין לבני אדם להתגאות בעושרם, בחכמתם ובגבורתם לפי שתכונות אלו הוטבעו בטבע האדם בגזרת ה', אם כן אינם אלא כפקדון ביד האדם, וכי יתנשא גזברו של עשיר על היותו מחזיק את כספתו של אדונו המכילה הון עתק, הלא אינו אלא גזבר ותו לא.

במה שייך כן להתהלל ולהתנשא? “השכל וידוע אותי”, תכונות שרכשם האדם לאחר עמל ויגיעה רבה, עד שהצליח לשנות טבעו במדות ובתאוות ונהיה לאיש אחר- זהו תפארת לו לאדם.

ובודאי שאין כוונת הפסוק שאדם שעמל ויגע על תיקון מדותיו וטבעיו יתהלל ויתגאה על בני אדם חלילה, שכן ההתהללות המכוונת בפסוק היא בבחינת “יוגבה לבו בדרכי ה'”, שישמח ויתהלל וישבח לבורא על שזיכהו ועזרו להתקרב אליו יתברך ולתקן מדותיו להיות רצוי לפני ה'.

הרב ישראל לוגסי

פינת ההלכה

הרב דב ניסים שלייע"א,
ראש כולל “פורת יוסף”

חולה שיש בו סכנה

פיקוח נפש דוחה את השבת, כשם שדוחה את כל המצוות

כולן, כמו שנאמר בתורה (ויקרא י"ה) “ושמרתם את חוקותי ואת משפטי אשר יעשה אותם האדם וחי בהם”, ודרשו חכמים (יבמות פ"ה): “וחי בהם” ולא שימות בהם.

ולכן חובה לחלל את השבת על חולה שיש בו סכנה, ואף אם יש בו רק ספק סכנה. ולפיכך:

א. כשיש בשבת יולדת שמרגישה חבלי לידה, או כל מקרה אחר שיש בו חשש פיקוח נפש, מצוה להזדרז לקחת את היולדת או החולה לבית החולים, או להזמין דרך הטלפון אמבולנס או רכב אחר שיסיעם מיד לבית החולים.

ב. חולה שרופא מומחה דורש שיחללו עליו שבת לצורך רפואתו, ואם לא יעשו כן יסתכן החולה, אפילו אם הרופא אומר בלשון ספק, חייבים לציית לרופא.

ג. מי שאומר לחברו בשבת שמרגיש כאב בלבו וחושש להתקפת לב, ומבקש ממנו להסיע אותו במכונית לבית החולים, עליו להיענות לו אפילו אם אינו מכיר.

ד. מותר לקרוב משפחה או לכל אדם אחר שיש לחולה אמון בו, לנסוע עם החולה לבית החולים, כדי לעודדו ולחזקו, או להיות לעזר למטפלים בו.

ה. חולה מסוכן המבקש לקרוא אליו את קרובו בשבת, והרופא אומר שיש חשש שיחמיר מצבו אם לא תתמלא בקשתו, מותר לקרובו לנסוע אליו ברכב בשבת.

ו. מי שנשלח בשבת להזעיק רופא לחולה מסוכן, מותר לו להתלוות אל הרופא בנסיעה ברכבו, כדי להראותו את הדרך ולזרזו בנסיעתו לבית החולה. וכן כאשר יתכן שיהיה צורך בו לשליחות נוספת עבור החולה, או כאשר יתכן שהחולה יצטרך לו.

אין גחמזיק אגריה שקבן אונז דווקא עס אביא...

הגרי"ם פיקוס 133

“כוזזי ועוצם ידי”

כשם שאדם הרוצה לחזק את גופו ירים משקולות כבדות,

וככל שהן יהיו כבדות יותר כך השרירים שלו יתפתחו, כך גם הניסיונות שאנו עוברים נועדו לפתח את השרירים הרוחניים שלנו.

ככל שניתקל בניסיונות אותם נצליח לעבור, כך נתחזק מבחינה רוחנית ונתקן את נשמתנו.

שבילי החינוך

תְּכַלִּית כָּל הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת כָּלָם הִיא
לְהַגִּיעַ לְמִצְוֹת עֲשֵׂה וְלִדְבָרָהּ בּוֹ”

הַרְמֵ"ב בְּסִפְר “מוֹרָה בְּבֹכִים”